

F. t. l. om mønstring af søfarende m. v.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 76 af 31. marts 1937 om forhyring og mønstring af skibsmandskab, jfr. rigsdagstidende 1936-37: landstingstidende sp. 170, 292, 968, 1022, folketingstidende sp. 4532, 4555, 4615, tillæg A sp. 2807, tillæg B sp. 609, tillæg C sp. 317 og 423, er senere ændret ved lov nr. 139 af 29. april 1955, jfr. folketingstidende 1954-55 sp. 1971, 2302, 3327, tillæg A sp. 765, tillæg B sp. 497, lov nr. 71 af 15. marts 1967 og lov nr. 151 af 10. maj 1967. De to sidstnævnte ændringslove er dog uden betydning for nærværende lovforslag. Ved loven, der afløste de ældre love, lov nr. 29 af 26. februar 1872 om mønstring af skibsmandskab og lov nr. 67 af 12. april 1892 om forhyringsagenter m. m., gennemførtes en revision af forhyringsreglerne for at muliggøre ratifikation af den i Genua den 10. juli 1920 vedtagne konvention angående søfolks forhyring. Derimod forblev mønstringsbestemmelserne i det væsentlige uændrede og har således været gældende i mere end 100 år.

De nugældende regler om mønstring af skibsmandskab, bygger på det princip, at mønstring af mandskab til danske skibe her i landet skal foretages for en mønstringsbestyrer, der påser, at forskrifterne i loven, i sømandsloven og søneringsloven samt i værnepligtsloven og de i medfør heraf givne bestemmelser er overholdt. Ved antagelse af mandskab til danske skibe i udlandet er kontrollen overladt til skibets fører, der dog ved skibets ankomst til Danmark skal foretage mønstring for en mønstringsbestyrer. Mønstringsforretningerne varetages i København af en særlig tjenestemand — mønstringschefen — uden for København af toldvæsenet eller — i visse byer — af udskrivningschefen.

Strukturændringen indenfor skibsfarten har imidlertid medført, at et stort antal danske skibe aldrig eller sjældent anløber dansk havn. Den rationalisering af toldvæsenet, som i de seneste år er gennemført ved koncentration af toldvæsenets funktioner på større distriktstoldkamre, har endvidere medført, at der i en række danske havne ikke længere findes toldpersonale, som kan varetage mønstringsforretningerne. Hertil kommer, at indenrigsministeriet som led i en omorganisering af udskrivningsvæsenet har henstillet, at udskrivningscheferne fritages for mønstringsforretningerne. Disse forhold betyder, at mere end halvdelen af de over 100.000

på- og afmønstringer, der årligt finder sted i danske skibe, ikke længere som forudsat i gældende lov er undergivet offentlig kontrol.

I nærværende lovforslag har man derfor forladt princippet om forudgående kontrol og i stedet gennem en efterfølgende kontrol søgt at sikre, at lovgivningens krav til skibsmandskab overholdes. Kontrollen agtes baseret på en standardformular (hyrekontrakt), der efter hver på- og afmønstring indsendes til en central mønstringsmyndighed. Skibsføreren eller dennes fuldmægtig bekræfter ved sin underskrift på formularen, at lovgivningens regler er overholdt. Oplysningerne vil derefter blive kontrolleret af mønstringsmyndigheden.

Den mønstringsbestyreren ved § 7, stk. 3, i lov nr. 231 af 7. juni 1952 om sømandsuddannelse givne adgang til undtagelsesvis at påmønstre en person, der ikke opfylder lovens betingelser for udmønstring fra dansk havn, vil blive søgt tilpasset den nye mønstringsordning.

Den nævnte omlægning af mønstringssystemet vil udover at tilvejebringe en kontrolmyndighed for alle på- og afmønstringer betyde en rationalisering af mønstringsadministrationen. Administrationen samles i en central myndighed, og toldvæsenets og udskrivningsvæsenets kontorer i havnene fritages for mønstringsarbejde.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

I modsætning til, hvad der er tilfældet i den gældende lov, bestemmes det, at mønstring skal finde sted straks, en søfarende tiltræder eller fra-træder sin tjeneste, uanset hvor i verden skibet befinder sig.

Til § 2.

Den i stk. 1 nævnte hyrekontrakt afløser såvel skibsbemandingslisten som den i afregningsbogen optagne tjenesteaftale, jfr. sømandslovens § 11.

Definitionen i stk. 2 omfatter de samme søfarende, som den gældende lovs § 11 i praksis har omfattet.

Til § 3.

Det er ikke fundet hensigtsmæssigt i loven at specificere de lovforskrifter, som det påhviler skibsføreren at påse overholdt ved mønstringen. Dette vil fremgå af vejledningen til hyrekontrakten, som let vil kunne ændres, hvis de pågældende lovforskrifter forandres.